

2. Miesięczna opłata jest równa wysokości miesięcznej pomocy pieniężnej przysługującej dziecku umieszczoneму w rodzinie zastępczej.

3. Opłat ustalonych w rozporządzeniu nie ponoszą rodzice, którzy na podstawie orzeczenia sądu płacą alimenty na rzecz dziecka umieszczonego w rodzinie zastępczej.

4. Jeżeli jedno z rodziców płaci alimenty, odpłatność drugiego rodzica ustala się w wysokości dwukrotnie niższej od określonej w ust. 2.

§ 23. 1. Wysokość opłat rodziców ustala kurator oświaty właściwy dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej. W szczególnie uzasadnionych wypadkach losowych kurator oświaty może zwolnić rodziców, na ich wniosek, całkowicie lub częściowo od odpłatności na określony czas.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są wnoszone na

rachunek dochodów kuratora oświaty właściwego dla miejsca zamieszkania rodziny zastępczej.

§ 24. Odpłatność rodziców za umieszczenie dzieci w rodzinach zastępczych na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 35, poz. 228 i z 1992 r. Nr 24, poz. 101) regulują odrębne przepisy.

§ 25. Wysokość pomocy pieniężnej, o której mowa w § 13 ust. 1 i § 17, do dnia 31 grudnia 1994 r. wynosi 40% wynagrodzenia.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1993 r., z tym że przepisy § 13 ust. 1 i § 17 w zakresie dotyczącym wysokości pomocy pieniężnej wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*

471

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia zadań i kompetencji z zakresu rządowej administracji ogólnej i specjalnej, które mogą być przekazane niektórym gminom o statusie miasta, wraz z mieniem służącym do ich wykonywania, a także zasad i trybu przekazania.

Na podstawie art. 35 ustawy budżetowej na rok 1993 z dnia 12 lutego 1993 r. (Dz. U. Nr 14, poz. 64) oraz art. 44 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473, z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499 oraz z 1993 r. Nr 17, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1993 r. w sprawie określenia zadań i kompetencji z zakresu rządowej administracji ogólnej i specjalnej, które mogą być

przekazane niektórym gminom o statusie miasta, wraz z mieniem służącym do ich wykonywania, a także zasad i trybu przekazania (Dz. U. Nr 65, poz. 309, Nr 81, poz. 384, Nr 92, poz. 426 i Nr 101, poz. 463) w § 6 w ust. 4 wyrazy „30 października” zastępuje się wyrazami „20 grudnia”.

§ 2. Zawieranie porozumień, o których mowa w rozporządzeniu wymienionym w § 1, zawieszają się do dnia 30 listopada 1993 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

472

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ ORAZ MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 12 października 1993 r.

w sprawie zasad i warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego dorosłych.

Na podstawie art. 103 § 1 Kodeksu pracy oraz art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do osób podnoszących kwalifikacje zawodowe i wykształcenie ogólne, zakładów pracy oraz organizatorów oświaty dorosłych prowadzących działalność w formach szkolnych i pozaszkolnych.

2. Przepisów rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 3, nie stosuje się do:

- 1) pracowników podstawowej działalności służby zdrowia,
- 2) nauczycieli i nauczycieli akademickich w zakresie uregulowanym odrębnymi przepisami,
- 3) pracowników naukowych oraz badawczo-technicznych jednostek badawczo-rozwojowych,

a także do innych osób w zakresie unormowanym odrębnie w przepisach dotyczących podnoszenia kwalifikacji i wykształcenia ogólnego tych osób albo w układach zbiorowych pracy lub przepisach o wynagradzaniu pracowników.

3. Przepisy § 2 ust. 3 oraz § 8—11 stosuje się do pracowników podstawowej działalności służby zdrowia oraz do nauczycieli akademickich i pracowników naukowych świadczących usługi w zakresie podstawowej działalności służby zdrowia.

§ 2. 1. Przez podnoszenie kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego dorosłych rozumie się kształcenie w szkołach dla dorosłych i szkołach wyższych oraz kształcenie, dokształcanie, a także doskonalenie w formach pozaszkolnych.

2. Podnoszenie kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego może odbywać się systemem dziennym, wieczorowym, zaocznym, samokształcenia kierowanego, eksternistycznym lub systemem mieszanym.

3. Podnoszenie kwalifikacji zawodowych i wykształcenia ogólnego w formach szkolnych i pozaszkolnych może być realizowane na podstawie skierowania zakładu pracy lub bez takiego skierowania.